

den private danske Handel lovede sig af den færøiske Handels Frigivelse (Hør!), hvorfor ogsaa Forslagene ere gaaede ud paa at frigive Handelen for danske Handlende, og derimod at udelukke fremmede Skibe derfra, i alt Fald i en vis Periode. Det er nu Noget, som, og vistnok med fuldkommen Ret, baade den færøiske og grønlandske Handels Direction og Rentekammeret gjentagende have erkjendt ikke lod sig gjøre, da det næsten aldeles utvivlsomt vilde stille Færøerne paa en slettere Fod end den, hvorpaa de nu staae, og deri er vistnok en fyldestgjørende Grund for, at man ikke er gaaen ind paa de Forslag, som saaledes ere fremkomne. Det blev forøvrigt allerede ved Sagens Behandling i Ständerne udtalt af den kongelige Commissarius, at det finantssielle Hensyn paa ingen Maade burde være overveiende i en saadan Sag, og denne Anskuelse er ogsaa senere fastholdt af Regjeringen igjennem alle Forhandlingerne; skjøndt jeg ikke skal gaae ind i Detaillen af de Beregninger, som Udvalget har anstillet, saa vil jeg gjerne indrømme, at, hvis man er heldig med at realisere, hvad der nu indstaar i den færøiske Handel, hvis man kan udbringe det deraf paa en fordeelagtig Maade, og faae en meget betydelig Capital indbragt deraf, saa vil Renten af denne Capital, naar den anvendes paa anden Maade, blive saa betydelig, at det, som Staten maatte tabe i de Indtagter, som den færøiske Handel giver, ikke kan blive Noget, som fortjener at komme i Betragtning. Det finantssielle Hensyn har egentlig ikke fra Regjeringens Side, navnlig ikke i de senere Aar, været fremhævet, og jeg troer derfor at kunne undlade at gaae ind paa disse Betragtninger; det er ikke deri, at man har seet nogen væsentlig Betænkelse, skjøndt man jo paa den anden Side har arbejdet hen til, om der ikke, naar Frigivelsen indtraadte, dog skulde lægges visse Afgifter paa den færøiske Handel, saa at Landet, som fortiden ikke indbringer noget Betydeligt, derved kunde svare noget mere; men man har dog udtrykkelig erkjendt, at man ikke derved nogetstunde lagde an paa, at saadanne Afgifter bleve hævdede til den Høide, at de kunde betragtes som et Wederlag for den Fordeel, som man har beregnet, at

Handelen maatte ansees for at give. Derimod kan man ikke nægte, naar man vil spørge, hvad der er Færingernes Dnsse, for at tage Hensyn dertil, at alle Indberetninger, som man har kunnet tilveiebringe, stemme overeens deri, at Stemningen paa Færøerne selv er meget blandet, at nemlig den ældre Deel af Befolkningen ikke ønsker Handelens Frigivelse, men at derimod vel den yngre Slægt, som med et friskere Mod seer Fremtiden imøde, attraaer en Løsning af de nuværende Baand, efter hvilken det ikke er urimeligt, at der fra enkelte driftigere Mand vil udvikle sig en mere indbringende Virksomhed, hvis det nemlig maatte lykkes dem at indtræde i den Plads, som den kongelige Handel har havt, Noget, der jo forøvrigt meget vil beroe paa den Maade, hvorpaa Handelen frigives. Da imidlertid Finantsudvalgets Indstilling ikke gaar ud paa, at al Handel fra Regjeringens Side skal ophøre, da den aldeles ikke gaar ind paa Modaliteten, paa hvilke Foranstaltninger der maatte være at træffe til, saameget som muligt, at søge at befordre Overgangen i Færingernes egne Hænder, saa falde de største af de Vanskeligheder, som Sagen frembyder, udenfor den nærværende Discussion. At den kongelige Handel, som en berettiget, trækker sig tilbage, er Noget, der vistnok maa være en nødvendig Følge af Forholdenes hele hidtilværende Gang, og da man nu allerede i en Række af Aar har været forberedt derpaa, saa troer jeg ogsaa, at den Tid, som Finantsudvalget har forudsat skulde hengaae, vil være tilstrækkelig til, at Vedkommende i saa Henseende ville finde sig tilrette, ligesom jeg ogsaa troer, at det, hvis Regjeringens Foranstaltninger i denne Henseende ville faae simpelt Præg, i den givne Tid vil kunne lykkes at gennemføre idetmindste en saadan Forandring, at Andres Handel kan indtræde ved Siden af den kongelige Handel. At den Tid, som er indstillet af Finantsudvalget, vil være tilstrækkelig til at træffe afskillige Bestemmelser, hvorved Derne betrygges noget mod den Mangel, som de kunne være udsatte for, naar Handelen føres over i Indsønderingernes Hænder, uden at derved den fremmede Skibsart stilles paa nogen slettere Fod end den danske, anseer jeg for muligt;